

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 11 kwietnia 2012 r.

Poz. 1575

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.102.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 6 kwietnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVIII/157/12 Rady Miejskiej Wodzisławia Śląskiego z dnia 29 lutego 2012r. w sprawie wyznaczenia miejsc do prowadzenia sprzedaży na terenie należącym do Miasta Wodzisław Śląski lub będącym w jego zarządzie, jako sprzecznej z art. 40 ustawy o samorządzie gminnym; art. 60³ ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeks wykroczeń (t.jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275 ze zm.) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 11, art. 18 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 60³ Kodeksu wykroczeń Rada Miejska Wodzisławia Śląskiego wyznaczyła miejsca do prowadzenia sprzedaży na terenie należącym do Miasta Wodzisław Śląski lub będącym w jego zarządzie. Jednocześnie w treści § 3 uchwały Rada postanowiła, iż uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Z powołanego w podstawie prawnej kwestionowanej uchwały przepisu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Ustawodawca, uwzględniając konstytucyjną zasadę praworządności, zobowiązującą wszystkie podmioty władzy publicznej do działania na podstawie prawa, wprowadza w przepisie art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym generalną klauzulę kompetencyjną, zobowiązującą gminę do stanowienia aktów prawa miejscowego na obszarze gminy tylko na podstawie upoważnień ustawowych. Przepis ten koresponduje z treścią art. 7 Konstytucji RP, formułującego zasadę praworządności, zgodnie z którym "organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa". Podstawa prawna do działań w zakresie stanowienia aktów prawa miejscowego jest dwojakiego rodzaju. Jest nią albo upoważnienie zawarte bezpośrednio w przepisach ustawy o samorządzie gminnym albo upoważnienie zawarte w innych przepisach ustawowych.

W ocenie organu nadzoru powołane w podstawie prawnej kwestionowanej uchwały przepisy: art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jak również przepis art. 60³ Kodeksu wykroczeń, wprowadzający przepisy karne za wykroczenie polegające na sprzedaży towarów na terenie należącym do gminy lub będącym w jej zarządzie poza miejscem do tego wyznaczonym przez właściwe organy gminy, nie stanowią podstawy do jej podjęcia.

Organ nadzoru wyraża również opinię, że żaden przepis prawa powszechnie obowiązującego nie stanowi podstawy do wydania aktu prawa miejscowego w przedmiocie ustalenia lokalizacji targowiska. Należy zauważyć, że nie obowiązuje już bowiem dekret z dnia 2 sierpnia 1951r. o targach i targowiskach (Dz. U. Nr 41, poz. 312, ze zm.), który w art. 5 stanowił, że gmina ustala lokalizację targowisk i ich regulaminy. Dekret ten został uchylony przez art. 99 pkt 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999r. - Prawo o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.).

Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 października 2005r., sygn. akt OSK 1932/04, Lex nr 201367, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 16 czerwca 2009r., sygn. akt II SA/Ol 96/09). W wyroku z dnia 13 października 2005r. Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż: „ustalenie lokalizacji targowiska ma cechy aktu indywidualnego nie zaś przepisu prawnego powszechnie obowiązującego o charakterze generalnym. W obowiązującym stanie prawnym nie ma podstaw do wydawania takich uchwał (...). Skoro odpadła podstawa prawna do podejmowania uchwał w przedmiocie lokalizacji targowiska, to jedynymi przepisami w zakresie lokalizacji inwestycji (w tym oczywiście targowisk) są przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Regulacje te pozwalają kształtować organom gminy tzw. ład przestrzenny za pomocą dwu instrumentów: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji administracyjnych w przypadku, gdy na danym terenie plan nie obowiązuje (art. 1 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 2 pkt 1 i art. 50 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) (...)”.

W przypadku uchwał mających walor aktów prawa miejscowego przekroczenie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa. Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania zawartych w niej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego

Na marginesie należy jedynie wskazać, że na podstawie upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy władna jest jedynie ustalić regulamin korzystania z istniejącego targowiska.

Mając na uwadze powyższe uzasadnienie stwierdzenie nieważności niniejszej uchwały w całości należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska Wodzisławia Śląskiego
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa.

z up. Wojewody Śląskiego

Dyrektor Wydziału Nadzoru
Prawnego Śląskiego Urzędu
Wojewódzkiego

Krzysztof Nowak